

Til lovforslag nr. L 85

Folketinget 2014-15

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 17. februar 2015

Forslag

til

Lov om ændring af lov om råstoffer, lov om kystbeskyttelse og lov om havstrategi¹⁾

(Ændringer af auktionsordningen og andre regler om indvinding af råstoffer på havet som følge af regeringens konkurrencepolitiske udspil og evaluering af råstofloven, ændringer som følge af overførelse af kystbeskyttelsesloven til Miljøministeriet og præcisering af gennemførelse af havstrategirammedirektivet m.v.)

§ 1

I lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 657 af 27. maj 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 5 i lov nr. 80 af 28. januar 2014, § 12 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 1 i lov nr. 380 af 23. april 2014 og § 143 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøansvarsdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og priva-

te projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1.«

2. I § 3, 2. pkt., indsættes efter »videnskabelige interesser,«: »rekreative interesser,«, efter »infrastrukturanlæg,« indsættes: »herunder energiproducerende anlæg,«, og »kystsikkerhed« ændres til: »risiko for oversvømmelse eller erosion af kysten«.

3. I § 7 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Indvinding af råstoffer, der er blevet givet tilladelse til efter § 16 b, stk. 1, nr. 1, i lov om kystbeskyttelse, er ikke omfattet af stk. 1-3.«

4. I § 10, *stk. 7*, ændres »stk. 1« til: »§ 7, stk. 1,«, og efter »bortfalder,« indsættes: »medmindre andet fremgår af tilladelsens vilkår,«.

5. I § 16, *stk. 8*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Rettidig klage efter § 13, stk. 1, 2. pkt., har dog ikke opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.«

6. Overskriften efter § 18 ophæves.

7. I § 20, *stk. 1*, 2. *pkt.*, indsættes efter »lov«: », jf. dog stk. 6 og § 20 b, stk. 3«.

8. I § 20, *stk. 2*, nr. 1, 1. *pkt.*, indsættes efter »betale«: »pr. kubikmeter«.

9. § 20, *stk. 2*, nr. 1, 2. *pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), EU-Tidende 2008, nr. L 164, side 19.

»Tilbyder flere ansøgere at betale samme vederlag pr. kubikmeter, meddeles tilladelsen på grundlag af størst budte mængde. Tilbyder flere ansøgere at betale samme vederlag pr. kubikmeter for den samme mængde, indkaldes supplerende tilbud fra disse ansøgere.«

10. I § 20, stk. 2, nr. 2, ændres »områder omfattet af § 22, stk. 1,« til: »fællesområder til råstofindvinding«.

11. § 20, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) Tilladelse med eneret til efterforskning eller indvinding til større opfyldningsopgaver og andre større anlægsarbejder samt til kystbeskyttelse kan efter ansøgning meddeles bygherren.«

12. I § 20, stk. 3, indsættes efter »tilladelse«: »til indvinding, herunder prøvesugninger og produktionsforsøg«, og som 2. pkt. indsættes:

»Tilladelse til efterforskning kan kun meddeles i geografisk afgrænsede områder.«

13. I § 20 indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at efterforskning ikke er omfattet af kravet i stk. 1 om tilladelse til efterforskning af råstoffer. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at undersøgelser, der ikke kræver tilladelse, skal anmeldes, og fastsætte regler om høring af offentligheden, herunder at offentlig høring kan ske udelukkende digitalt, og om, at resultaterne af undersøgelserne skal indberettes.

Stk. 7. Miljøministeren kan nedlægge forbud mod og meddele påbud vedrørende efterforskning, der ikke kræver tilladelse, jf. stk. 6.«

14. I § 20 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »periode«: », og tilladelse til indvinding meddeles desuden til en begrænset mængde«.

15. I § 20 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »nr. 1«: »og 3«.

16. I § 20 a, stk. 2, indsættes efter »Tilladelse«: »til indvinding«.

17. § 20 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om tilladelsesordningen efter § 20, herunder

- 1) om behandling af ansøgninger og meddelelse af tilladelse efter stk. 1, om høring af offentligheden, herunder at offentlig høring kan ske udelukkende digitalt, om inddragelse af andre myndigheder og om vilkår efter § 21, stk. 3,
- 2) om krav til anmodning om afholdelse af auktion over bestemte områder, om offentlig indkaldelse af ansøgninger efter § 20, stk. 2, nr. 1, herunder at indkaldelse kan ske udelukkende ved digital annoncering, om betingelser for og afholdelse af auktion og overbud og om kriterier i forbindelse med auktion,
- 3) om tidsbegrænsning, eneretsperiode og fortrolig behandling af efterforsknings- og undersøgelsesdata og

- 4) om tilladelse til efterforskning og indvinding i et fællesområde efter § 20, stk. 2, nr. 2, herunder om, i hvilke områder der kan gives tilladelse til fælles råstofindvinding.«

18. Efter § 20 a indsættes:

»§ 20 b. Miljøministeren kan på nærmere fastsatte vilkår, jf. § 21, stk. 2, meddele tilladelse til nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer, jf. § 20 c.

Stk. 2. Det påhviler ansøger til en tilladelse efter stk. 1 at foretage de fornødne undersøgelser og miljømæssige vurderinger.

Stk. 3. Der kræves ikke tilladelse efter stk. 1 i tilfælde, der er omfattet af en tilladelse til videreførelse eller nyttiggørelse efter § 16 b i lov om kystbeskyttelse.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1 kan afslås, hvis det vurderes, at de pågældende sedimenter bør videreføres ved by-pass, jf. § 16 b, stk. 1, nr. 1, i lov om kystbeskyttelse.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse til dumpning i henhold til § 26 i lov om beskyttelse af havmiljøet kan, hvis materialet er egnet til nyttiggørelse, anses som ansøgning om tilladelse til nyttiggørelse i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om behandling af ansøgninger og meddelelse af tilladelse efter stk. 1, om høring af offentligheden, herunder at offentlig høring kan ske udelukkende digitalt, om inddragelse af andre myndigheder og om vilkår efter § 21, stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet i stk. 4.

§ 20 c. Ved oprensings- og uddybningsmaterialer forstås havbundsmateriale, der fremkommer ved oprensning eller uddybning af havne og sejlrender, eller når der i andre tilfælde er brug for oprensning eller uddybning på søterritoriet.«

19. I § 21, stk. 1, nr. 2, udgår »den råstofgeologiske«.

20. I § 21, stk. 1, nr. 7, ændres »indvindingsfartøjets« til: »fartøjets«, og efter »m.v.,« indsættes: »og om egenkontrol i øvrigt«.

21. I § 21, stk. 2, indsættes efter »efter § 20 til indvinding«: »eller efter § 20 b til nyttiggørelse«.

22. I § 21, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »indvindingen«: »eller nyttiggørelsen«, og efter »overvågning« indsættes: »og egenkontrol i øvrigt«.

23. § 21, stk. 3, 2. og 3. pkt., ophæves.

24. § 21, stk. 4, ophæves.

25. Før § 22 indsættes som overskrift:

»Generelle regler«.

26. § 22, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

27. I § 22, stk. 3, der bliver stk. 1, ændres »ved bekendtgørelse udlægge« til: »fastsætte regler, hvorved der udlægges«.

28. I § 22 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorved der udlægges områder, hvor der ikke kan gives tilladelse til råstofindvinding, eller hvor adgang til at give tilladelse til råstofindvinding begrænses.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan efterforskning og indvinding af råstoffer skal udføres, herunder om efterforsknings- og indvindingsmetoder, anmeldelse af og krav til efterforsknings- og indvindingsmateriel, overvågning og egenkontrol i øvrigt samt indberetning.«

29. § 22 a, stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Der betales ikke vederlag for

- 1) råstoffer, der benyttes til kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse fra miljøministeren,
- 2) råstoffer, der indvindes i henhold til en tilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 1 eller 3, og som benyttes til anlægsarbejder på søterritoriet og kontinentalsoklen vedtaget ved lov,
- 3) råstoffer, der indvindes i henhold til en tilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 1 eller 3, og som benyttes af en offentlig bygherre til udbygning eller nyanlæg af veje, broer og jernbaner, og
- 4) oprensnings- og uddybningsmaterialer, der nyttiggøres, jf. § 20 b.

Stk. 5. Ved anmodning om afholdelse af auktion over et område efter § 20, stk. 2, nr. 1, stilles sikkerhed for gennemførelse af efterforskningen af området. Hvis auktionen over et område er blevet vundet af en anden end den, der har anmodet om afholdelse af auktionen, skal auktionsvinderen stille tilsvarende sikkerhed før udstedelse af efterforsknings-tilladelse. Før udstedelse af efterforskningstilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 3, stilles tilsvarende sikkerhed. Kravet om sikkerhedsstillelse bortfalder, når miljøministeren har konstateret, at der foreligger en fyldestgørende efterforskningsrapport. Sikkerhed, der er stillet ved anmodning om afholdelse af auktion over et område, bortfalder, hvis auktionen er blevet vundet af en anden. Sikkerhedsstillelse bortfalder endvidere, hvis den pågældende lovligt opgiver området uden at foretage efterforskning. Opfylder den, der har anmodet om afholdelse af auktion, har vundet en auktion eller er meddelt efterforskningstilladelse efter § 20, stk. 2, nr. 3, ikke inden for de fastsatte frister betingelserne for bortfald af sikkerhedsstillelsen, skal den pågældende betale et beløb svarende til sikkerhedsstillelsen som bod til Naturstyrelsen for den manglende efterforskning af området.«

30. I § 22 a, stk. 6, indsættes som *2. pkt.*:

»Ministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og bod, herunder om størrelsen heraf.«

31. I § 23, stk. 1, ændres »at påvirke miljøet i væsentlig grad« til: »at kunne få en væsentlig indvirkning på miljøet«.

32. I § 23, stk. 3, indsættes efter »regler om«: »vurderingen efter stk. 1 og om«.

33. § 24, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

34. § 24, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan til enhver tid ændre, begrænse eller tilbagekalde en tilladelse efter §§ 20 og 20 b, hvis det er nødvendigt for at beskytte væsentlige miljø-, natur-, kulturarvs- eller fiskerimæssige interesser, af hensyn til væsentlig risiko for oversvømmelse eller erosion af kysten eller af hensyn til væsentlige interesser for skibsfarten. Ministeren kan endvidere tilbagekalde en tilladelse efter §§ 20 og 20 b i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår eller af lovgivningen i øvrigt.«

35. I § 26, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§§ 20,«: »20 b,«.

36. § 26, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

37. I § 26, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 20« til: »§ 20 b«.

38. I § 26, stk. 3, 2. pkt., ændres »vilkår, som er fastsat i regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1« til: »samme vilkår som en allerede meddelt tilladelse bortset fra vilkår om vederlag«.

39. § 26 a, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) Danske Råstoffer,«.

40. I § 26 b, stk. 8, indsættes som *2. pkt.*:

»Klage over forbud og påbud efter § 20, stk. 7, har dog ikke opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.«

41. Tre steder i § 28 ændres »By- og Landskabsstyrelsen« til: »Naturstyrelsen«.

42. Efter § 32 indsættes:

»§ 32 a. Den, der er ansvarlig for efterforskning efter eller indvinding af råstoffer eller for nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer, skal efter anmodning fra regionsrådet eller miljøministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af efterforskningens, indvindingens eller nyttiggørelsens indvirkning på miljøet eller andre af de forhold, der er nævnt i § 3, for eventuelle afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger og for andre forhold, der er reguleret i loven eller regler udstedt i medfør af loven. Oplysninger skal også gives efter anmodning fra andre myndigheder, der har fået tillagt opgaver eller beføjelser efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Myndighederne nævnt i 1. og 2. pkt. kan herunder påbyde den pågældende for egen regning

- 1) at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af råstoffer, der indvindes eller nyttiggøres, af stoffer, der udsendes til omgivelserne, og af støj og rystelser,
- 2) at foretage prøveudtagning og analyser af materialer og produkter, der anvendes eller behandles, og af eventuelle affaldsstoffer,

- 3) at klarlægge årsagerne til eller virkningerne af en stedfunden indvinding eller forurening og
- 4) at klarlægge, hvordan følgerne af indvindingen, nyttiggørelsen eller forureningen afhjælpes eller forebygges.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan revidere vilkårene i en tilladelse for at forbedre tilladelsesindehaverens egenkontrol eller opnå et mere hensigtsmæssigt tilsyn.

§ 32 b. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, kan regionsrådet eller miljøministeren udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

§ 32 c. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, eller hvor det af håndhævmæssige eller miljømæssige årsager i øvrigt skønnes nødvendigt, kan regionsrådet eller miljøministeren for en afgrænset periode træffe beslutning om at udføre den kontrol, som en virksomhed ellers skulle udføre som egenkontrol, for virksomhedens regning. I afgørelsen om at overtage egenkontrollen kan myndigheden fastsætte de krav, der er nødvendige for myndighedens gennemførelse af kontrollen.«

43. § 34, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

44. Efter § 36 indsættes før overskriften før § 37:

»Kommunikation

§ 36 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra miljøministeren, regionsrådet og øvrige myndigheder, som har fået tillagt beføjelser i medfør af § 38, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 36 b. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end de i § 36 a nævnte myndigheder, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.«

45. I § 44, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »§ 9, stk. 2,«: »§ 20, stk. 7, § 24, stk. 1, 2. pkt.,«.

46. I § 44, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 32, stk. 4, eller« til: »§ 32, stk. 4,«.

47. I § 44, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) undlader at meddele oplysninger eller afgive prøver efter § 32 a, stk. 1, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

48. I § 44, stk. 2 og 3, ændres »1 år« til: »2 år«.

§ 2

I lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 267 af 11. marts 2009, som ændret ved § 159 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 16, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 16 b ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 16 b.** På søterritoriet og på strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende landvegetation, kan der efter tilladelse fra miljøministeren foretages

- 1) videreførelse ved by-pass nedstrøms på kysten af sediment, som er ophobet som følge af et fast anlæg, en sejlrende, et havnebassin el.lign., eller
- 2) nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer, jf. § 20 c i lov om råstoffer, i form af kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse efter § 16, stk. 1, nr. 1, eller etablering af anlæg eller opfyldning i henhold til en tilladelse efter § 16 a, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan stille vilkår for tilladelser udstedt i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1, nr. 2, til nyttiggørelse kan afslås, hvis det vurderes, at de pågældende sedimenter bør videreføres som omhandlet i stk. 1, nr. 1. Ansøgning om tilladelse til nyttiggørelse i henhold til stk. 1, nr. 2, kan i så fald anses som ansøgning om tilladelse til videreførelse i henhold til stk. 1, nr. 1.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse til dumpning i henhold til § 26 i lov om beskyttelse af havmiljøet eller om nyttiggørelse i henhold til § 20 b i lov om råstoffer kan, hvis det vurderes, at de pågældende sedimenter bør videreføres som omhandlet i stk. 1, nr. 1, anses som ansøgning herom. Ansøgning om tilladelse til dumpning i henhold til § 26 i lov om beskyttelse af havmiljøet kan, hvis 1. pkt. ikke finder anvendelse og materialet er egnet til nyttiggørelse, anses som ansøgning om tilladelse til nyttiggørelse i henhold til stk. 1, nr. 2.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om krav til ansøgning om tilladelse efter stk. 1, herunder om, hvilke oplysninger ansøgeren skal tilvejebringe, og om, at ansøgning skal gives digitalt, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. Ministeren fastsætter nærmere regler om behandling af ansøgninger og meddelelse af tilladelse efter stk. 1, herunder om høring af offentligheden, herunder at offentlig

høring kan ske udelukkende digitalt, om inddragelse af andre myndigheder og om behandlingen af sagerne i øvrigt.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der foretager videreførelse eller nyttiggørelse, skal give oplysninger herom, bl.a. om beliggenhed, art og mængde af de sedimenter, der videreføres eller nyttiggøres, om anvendelsen heraf og om, at oplysningerne skal gives digitalt, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

§ 16 c. Ansøgninger om tilladelser og afgørelser efter § 16, stk. 1, og §§ 16 a og 16 b skal skriftligt meddeles ejere af naboejendomme. Ansøgningerne og afgørelserne skal offentliggøres på Kystdirektoratets hjemmeside, hvis de er af væsentlig betydning eller har almindelig offentlig interesse. Offentliggørelsen skal ske, samtidig med at ansøgningen sendes i høring og tilladelsen meddeles ansøgeren.

Stk. 2. Vilkår for tilladelse efter § 16, stk. 1, og § 16 a kan tinglyses på ejendommen for ejerens regning.«

3. § 17, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

4. § 18 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 18.** Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 2, stk. 2, kan dog kun påklages, for så vidt angår rettlige spørgsmål.

Stk. 2. Afgørelser efter §§ 16, 16 a og 16 b, der er truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse fra miljøministeren, jf. § 19, stk. 1, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet, for så vidt angår rettlige forhold.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om klage over afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen eller miljøministeren efter regler udstedt i medfør af loven. Miljøministeren kan herunder bestemme, at sådanne afgørelser kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, eller at sådanne afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

§ 18 a. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven kan påklages af den, afgørelsen er rettet til, og af enhver, der har en væsentlig individuel interesse i sagen, samt af Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Grundejernes Landsorganisation og Fritidshusejernes Landsforening.

Stk. 2. Miljøministerens afgørelser efter lovens §§ 16, 16 a og 16 b kan påklages af afgørelsens adressat og enhver, der har en væsentlig individuel interesse i sagen, samt af landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø eller varetagelse af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen, på betingelse af

- 1) at foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og
- 2) at foreningen eller organisationen kan dokumentere, at den repræsenterer mindst 100 medlemmer.

Stk. 3. Fristen for at klage efter stk. 1 og 2 er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende eller offentliggjort.

Stk. 4. Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 5. Videresender myndigheden klagen til Natur- og Miljøklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Natur- og Miljøklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 6. Myndigheden skal straks underrette Natur- og Miljøklagenævnet, hvis den, efter at klagen er videresendt til nævnet, inddrages i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klageren om tilpasninger af det ansøgte projekt, der er af betydning for klagen. Natur- og Miljøklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 7. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 8. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 4, 4. og 5. pkt., og stk. 5 ikke anvendelse.

Stk. 9. Rettidig klage har opsættende virkning. Dog kan den myndighed, der har truffet afgørelsen, bestemme, at uopsættelige reparations- og afværgeforanstaltninger skal iværksættes uanset rettidig klage.

Stk. 10. En afgørelse i henhold til § 6 kan ikke indbringes for domstolene, før afgørelsen har været prøvet i henhold til § 18, stk. 1.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at andre lignende interesseorganisationer end de i stk. 1 anførte tillige kan påklage afgørelser efter stk. 1.«

5. I § 19 d, stk. 2, ændres »§ 16 b« til: »§ 16 c«.

6. I § 20, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer: »3) overtræder § 16 b, stk. 1,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

7. I § 20, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres »og § 16 a« til: »§ 16 a og § 16 b, stk. 2«.

§ 3

I lov nr. 522 af 26. maj 2010 om havstrategi, som ændret ved § 24 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, § 5 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og § 22 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Finder stk. 1 og 2 anvendelse, skal det begrundes i indsatsprogrammet.«

2. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Ad hoc-foranstaltninger skal, i det omfang det er praktisk muligt, integreres i indsatsprogrammet.«

3. I § 11 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Finder stk. 1, nr. 4, anvendelse, skal miljøministeren sikre, at ændringerne eller forandringerne ikke vedvarende udelukker eller hindrer, at der opnås en god miljøtilstand i hele det pågældende havområde eller i andre medlemsstaters havområder.«

4. I § 14 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Uanset stk. 1 har miljøministeren pligt til i samarbejde med de medlemsstater, der grænser op til den samme havregion, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger, og hvor havets tilstand er så kritisk, at der er behov for øjeblikkelig handling, at udarbejde en fælles plan som en del af havstrategien i henhold til § 4, stk. 1. Planen skal sikre en tidligere iværksættelse af indsatsprogrammerne samt eventuelle strengere beskyttelsesforanstaltninger, forudsat at dette ikke udgør en hindring for

at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i en anden havregion eller subregion.

Stk. 4. Finder stk. 3 anvendelse, skal miljøministeren underrette Europa-Kommissionen om den reviderede tidsplan og fortsætte i overensstemmelse med denne.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 4.

§ 5

Stk. 1. Loven finder ikke anvendelse på verserende sager om nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmateriale. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, i lov om råstoffer opretholdes, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af § 1, nr. 17, og tilladelser udstedt i medfør af § 20, stk. 2, nr. 2, i lov om råstoffer som ændret ved denne lovs § 1, nr. 10. Tilladelser, der udstedes i medfør af § 20, stk. 2, nr. 2, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 10, og som erstatter tilsvarende tilladelser udstedt i medfør af de hidtil gældende regler, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. § 2, nr. 4, gælder ikke for sager, hvori der klages over en afgørelse, som er truffet efter kystbeskyttelsesloven før lovens ikrafttræden. I disse sager oversendes en indgivet klage til færdigbehandling og afgørelse i Natur- og Miljøklagenævnet. § 18 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet gælder ikke for sådanne sager.